

Mødet den 29. Novbr. 1906.

(For lukkede Døre).

Fraværende var: Harald Jensen og Rabr.

1. (J. Nr. 358—1906). Fra Brandkommissionen forelaa saalydende Indstilling:

»Eterat Hs. Majestæt Kongen allernaadigst under 7. August d. A. har behaget at bifalde, at der til Funktionærer i faste Brandkorps i Købstæderne uddeles et Jubilæumstegn for 25 Aars god Tjeneste i Brandkorpset, undlader Kommissionen ikke herved at indstille, at Jubilæumstegnet tildeles nedennævnte Funktionærer, der alle have gjort og endnu gør Tjeneste i Aarhus faste Brandkorps:

Brandinspektør, Kaptajn Eduard Ludvig Frederik Springborg, ansat den 1. April 1877.
Vicebrandinspektør, Købmand Anton Herskind, ansat som Brandmester den 27. April 1866, udnævnt til Assistent den 1. August 1877 og til Vicebrandinspektør den 1. Januar 1896.

Brandassistent, Skorstensfejermester Niels Peter Jensen Bredal, udskrevet som Brandsvend den 1. Maj 1872, gjort Tjeneste som Straalemester, ansat som fast Brandvagt i Aarhus Theater den 1. Januar 1882, i det faste Brandkorps den 1. Januar 1885, udnævnt

til Brandmester den 1. Januar 1886 og til Assistent den 1. Januar 1895.

Brandmester Rasmus Rasmussen, udskrevet den 1. August 1872, udnævnt til Brandmester den 1. Januar 1884, ansat som Brandmester i det faste Korps den 1. Januar 1888.

Sprøjtefører Jens Larsen, udskrevet den 1. Maj 1878 til Ordenskorpsen, den 1. Maj 1882 ansat som Brandsvend, den 1. Januar 1886 overgaaet til det faste Korps og den 1. Januar 1902 udnævnt til Sprøjtefører.

Brandsvend Lars Jensen, udskrevet den 1. Maj 1881, ansat den 1. Januar 1885 i det faste Brandkorps, hvor han endnu gør Tjeneste.

Til nærmere Oplysning tjener, at Aarhus faste Brandkorps er oprettet den 1. Januar 1885, og at der har været fast Vagt om Dagen fra 1. Marts 1887 og fast Dag- og Nattevagt fra 1. Januar 1902.

Samtlige ovennævnte Funktionærer have altsaa tjent først i det ifølge Lov af 21. Marts 1873 fungerende Brandkorps og ere derefter overgaaet i det faste Brandkorps«.

Simonsen kunde ønske oplyst, om det var Meningen, at den ommeldte Dekoration vilde blive tildelt enhver, der havde været i Brandvæsnets Tjeneste i 25 Aar, eller om der kunde være Tale om, at enkelte, der af en eller anden Grund ikke havde forstaaet at vinde de Overordnedes Tilfredshed, kunde blive forbigaaede. Indstiftelsen af dette Hæderstegn var efter hans Mening ret naragtig, og kunde det tilmed tænkes, at ikke alle skulde have det efter 25 Aars Tjeneste, var han bange for, at denne Opfindelse med et Hæderstegn meget let kunde ødelægge det gode Kammeratskab, der i saa høj Grad var af Betydning indenfor

Brandvæsnets Rækker. Det kunde iøvrigt interessere ham at vide, hvem der havde faaet Ideen til det omtalte Hæderstegn.

S. Pedersen havde nærmest den Opfattelse, at Hæderstegnet vilde blive tildelt enhver, der havde gjort Tjeneste i 25 Aar. I hvert Tilfælde var ved den nu foreliggende Indstilling ingen blevet forbigaaet, idet der bortset fra de Indstillede ikke fandtes nogen ved Brandvæsnet ansatte, der havde været i dettes Tjeneste i 25 Aar.

Samuel sen kunde oplyse, at Forslaget til Indstiftelse af et Hæderstegn for Brandkorpsene udenfor København i Lighed med, hvad der var Tilfældet for denne Bys Vedkommende, var fremkommet fra Brandinspektørforeningen. Det havde været forelagt Brandmandskabet, og dette havde ønsket det gennemført. Efter den af Justitsministeriet trufne Bestemmelse vilde Tegnet være at tildele dem, der havde gjort 25 Aars »god« Tjeneste i Brandvæsnet. Han kunde ikke tænke sig, at der kunde rummes nogen Fare ved Bestemmelsen om, at de paagældende skulde have gjort »god« Tjeneste i det omtalte Tidsrum. Indstilling om Tildeling af Hæderstegnet vilde i hvert enkelt Tilfælde ske fra Brandkommissionen, og efter dens Sammensætning kunde Raadet vel nok nære saa megen Tillid til den, at man ikke behøvede at befrygte, at uvedkommende Hensyn skulde gøre sig gældende ved Afgørelsen af, hvem man vilde indstille.

Mikael Johansen erindrede om, at Raadet selv havde anbefalet Oprettelsen af det omhandlede Hæderstegn, der var ønsket saavel af Befalingsmændene som de Menige i Brandkorpset. Det fordreder ganske vist, at de Vedkommende for at faa Tegnet skulde have gjort 25 Aars »god«

Tjeneste, — og det var vel en ganske rimelig Bestemmelse —, men det var formentlig næppe meget sandsynligt, at man vilde beholde en Mand i Brandvæsnets Tjeneste i 25 Aar, hvis han ikke havde gjort »god« Tjeneste. Praktisk set vilde derfor Tegnet antagelig blive tildelt enhver, der havde gjort Tjeneste i 25 Aar.

Jakob Jensen havde været imod Oprettelsen af det omtalte Hæderstegn. Dekorationer havde man i og for sig nok af. Ønskede man at udmærke Brandmandskabet, kunde man jo foranledige, at dets Medlemmer blev dekorede med Ridderkorset eller Dannebrogsmændenes Hæderstegn, men hertil ansaas de Menige fra en vis Side ikke for gode nok. Han var bange for, at Kravet om »god« Tjeneste kunde blive generende for Mandskabet og bringe det i et uheldigt Forhold til de Overordnede. Forholdet burde være, — naar man nu endelig havde Tegnet —, at det tildeltes enhver, der havde været i Brandvæsnets Tjeneste i 25 Aar.

Nørgaard skulde overfor den sidste Taler gøre gældende, at Raadet ingen Indflydelse havde med Hensyn til Tildeling af de af denne særlig omtalte Dekorationer. — Hvad det her omhandlede Hæderstegn angik, forekom det ham, at det nødvendigvis maatte kræves, at de Vedkommende havde gjort »god« Tjeneste. Det vilde dog være temmelig latterligt at give nogen en Udmærkelse, blot fordi han havde været i Kommunens Tjeneste i 25 Aar, selv om der maaske var et og andet at sige paa ham. Han kunde iøvrigt ikke tænke sig at det kunde være saa vanskeligt at bedømme en Mands Dygtighed som Brandmand, saa man behøvede næppe at befrygte Vilkaarlighed i saa Henseende.

Simonsen fastholdt sin Opfattelse af det uheldige i Indstiftelsen af et Hæderstegn som det omhandlede. At Befalingsmændene kunde ønske, at et saadant eksisterede, forstod han meget vel, da det jo var dem, der skulde bedømme, hvad der var »god« Tjeneste, men for Mandskabet var det utvivlsomt ingen Fordel. Det vilde give Anledning til Øjentjeneri og daarligt Kammeratskab, saa meget mere som Ledelsen af Brandvæsnet i hvert Tilfælde for Tiden var noget mærkelig i visse Henseender. For Byraadet vilde det være meget vanskeligt at bedømme, hvorvidt der i hvert enkelt Tilfælde var noget at udsætte paa vedkommende eller ikke, og den, der blev forbigaaet, blev paa en ubehagelig Maade stillet i Gabestokken. Det bedste var naturligvis, om de Menige vilde renoncere paa Hæderstegnet, men ellers burde man fastholde, at det skulde tildeles enhver, der havde gjort Tjeneste i 25 Aar.

Sabroe fandt ganske vist, at det omdebaterede Hæderstegn var en daarlig Opfindelse, men satte Brandmandskabet Pris paa det, var der jo ingen Grund til at forholde dem det. Han gik ud fra, at de alle efter 25 Aars Tjeneste vilde faa det, medmindre der forelaa ganske særlige Grunde til at forbigaa nogen. Der var ingen Anledning til at tro, at Brandkommissionen vilde vise Vilkaarlighed ved Indstillingen af de Paagældende til Hæderstegnet.

Den foreliggende Indstilling bifaldtes.

2. (J. Nr. 266 - 1906). Fra vedkommende Udvalg forelaa følgende Udkast til Betingelser for Udlejning af »**Vennelyst**«:

- 1.

Lejemaalet er bindende for 5 Aar.

2.

Lejemaalet omfatter kun Pavillonen og Pladsen omkring og i dens umiddelbare Nærhed. Den øvrige Del af Anlægget sorterer direkte under Kommunen.

3.

Bygningernes indvendige Vedligeholdelse paahviler Lejeren. Den udvendige Vedligeholdelse paahviler Kommunen.

4.

Karrusseller, Kraftprøver og lignende larmende Indretninger maa ikke anbringes i Anlægget uden ved de Fester, hvortil Byraadets Tilladelse er erhvervet. Musikken ved disse Indretninger skal være dæmpet. Kanonslag maa ikke benyttes i Anlægget.

5.

Med Byraadets Tilladelse kan Anlægget — den Del af Haven, der er udenfor Værtens Lejemaal — overlades til Foreninger til Fester eller anden Forlystelse mod et Vederlag, som fastsættes af Udvalget i hvert enkelt Tilfælde. Naar en Forening har erholdt Byraadets Tilladelse til Afholdelse af Fest i Vennelyst, har Værten intet Krav paa Godtgørelse for Brugen af Anlægget.

6.

Kakkelovnenes, Komfurernes, Skorstenenes og Varmeapparatets Rensning paahviler Lejeren, ligesaa Dag- og Natrenovationens Udførelse.

7.

Haveanlæggets Ren- og Vedligeholdelse er Lejeren uvedkommende. De grusbelagte Arealer, som Lejeren benytter til Servering, er han pligtig at holde i ren og pyntelig Stand. Plakatopslag

paa Træer og Bygninger maa ikke finde Sted i Anlægget uden Udvalgets Tilladelse. Høns maa ikke findes løsgaaende i Anlægget.

8.

Det er tilladt Lejeren i Sommerhalvaaret fire Gange ugentlig mod en Entre, som fastsættes af Udvalget, at afholde Koncert, afbrænde Fyrværkeri og foranstalte anden passende Forlystelse i Etablissementet. De øvrige Dage i Ugen skal Adgangen være fri og uhindret.

9.

Offentlig Dans maa ikke finde Sted i Anlægget ved Lejerens Foranstaltning.

10.

Lejeren maa ikke holde løse Hunde og skal iøvrigt rette sig efter de Paalæg, Udvalget maatte give ham med Hensyn til god Ordens Overholdelse.

11.

Bygningsafgift og Brandpenge for de af Kommunens Bygninger, der findes i Anlægget udredes af Ejeren.

12.

Lejemaalet tager sin Begyndelse den 1. Januar 1907. Lejeafgiften betales halvaarsvis forud den 1. Januar og den 1. Juli.

13.

Stempling af Lejekontrakten bekostes af Lejeren alene.

14.

I Søgsmaalstilfælde er Frd. af 25. Januar 1828 anvendelig.

Fra Vestesen var fremsendt saalydende Ændringsforslag:

§ 1.

- I. Vennelyst drives fornemmelig som Koncert-have med Restauration i Tiden Maj—September.

Haven lukkes senest Kl. 10 Aften.

- II. Entreen til Haven er 15 Øre pro Persona i Tiden fra Eftermiddag Kl. 4 til Lukketid, i hvilken Tid det forudsættes Koncerteringen finder Sted.

Familiekort for Sæsonen betales med Kr. 1,50.

Der maa ikke opkræves yderligere Entre til nogen Forlystelse i det Fri. Til Forlystelser i Anlægets Bygninger kan der af Udvalget gives Tilladelse til Opkrævning af Entre. — Dog kan en saadan Tilladelse ikke opnaas, hvis der ingen Koncert finder Sted i det Fri.

Inkassation af Entre og Salg af Familie-kort finder Sted ved Kommunens Foranstaltning.

- III. Haven skal være belyst hver Aften med elektriske Buelamper, mindst 24, fordelt over hele Terrænet i Tiden fra Mørkets Frembrud til Lukketid.

Lampernes Betjening og Forsyning med Kulspidser besørges af Belysningsvæsnets Folk.

Belysningsanlægget i Haven bekostes og vedligeholdes af Kommunen, men Lejeren betaler Elektricitetsforbruget, Betjeningen og Forsyningen med Kulspidser, samt 7 pCt. Amortisation af Belysningsanlæggets Anskaffelsessum. Udgifterne til Belysning kalkuleres paa Forlangende af Belysningsvæsnet.

Betalingen for Elektricitet, Betjening, Kul-

spidser o. a. betales paa Anfordring hver Maaned og tilbageholdes af Entresalget.

Lejemaalet er bindende for 5 Aar.

- § 2. Som hos Udvalget.
- § 3. Som hos Udvalget.
- § 4. Karusseller, Kraftprøver og lignende larmende Indretninger maa ikke anbringes i Anlægget. Ved Afbrænding af Fyrværkeri maa Kanonslag ikke benyttes.
- § 5. Som hos Udvalget. — Betalingen indgaar i Kassen for Entre og Salg af Familiekort.
- § 6. Som hos Udvalget.
- § 7. Som hos Udvalget.
- § 8. Udgaar.
- § 9. Som hos Udvalget.
- § 10. Som hos Udvalget.
- § 11. Som hos Udvalget.
- § 12. Som hos Udvalget.
- § 13. Som hos Udvalget.
- § 14. Som hos Udvalget.

Jul. Andersen kunde for sit Vedkommende ikke tiltræde de af Hr. Vestesen foreslaaede Ændringer til Udvalgets Forslag. Det vilde dog være temmelig inkonsekvent at forlange, at »Vennelyst« skulde lukkes allerede Kl. 10, medens alle andre Restaurationer i Sommermaanederne maatte holdes aabne til Kl. 12. At sætte Entreen til 15 Øre og Familiekort til 1 Kr. 50 Øre, var det samme som at udelukke, at der nogensinde kunde holdes Koncerter af større Musikkorps eller større Sangkor deroppe, da en saa lav Entre ikke kunde bære Udgifterne til saadanne Koncerter. Naar Hr. Vestesen foreslog, at Kanonslag ikke maatte benyttes ved Fyrværkerier i »Vennelyst«, var en saadan Bestemmelse næppe tilstrækkelig omfattende, og ikke saa heldig som

Udvalgets Forslag, hvorefter Kanonslag overhovedet ikke maatte benyttes deroppe hverken i Forbindelse med Fyrværkeri eller uden Forbindelse med samme. Det forekom ham ligeledes uheldigt at lade Entreen inkassere ved Kommunens egen Foranstaltning; i hvert Tilfælde vilde Udgifterne ved denne Opkrævning, til hvilken man maatte have flere Mænd, blive uforholdsmæssig store. Han kunde heller ikke finde de foreslaaede Bestemmelser angaaende Belysningen rimelige. Ubetinget at forlange, at der altid skulde belyses med 24 Buelamper, var næppe rigtigt og kunde føre til megen Lysspild. Udgifterne til Belysningen var i det hele taget større, end man vist i Almindelighed troede. Han kunde saaledes oplyse, at den nuværende Vært i Tiden fra 1. Maj til 10. September havde betalt ialt 1339 Kr. for Belysning, herunder indbefattet 100 Kr. til en Mand for Pasing af Lamperne og 50 Kr. for Kulspidser til disse. Han følte sig i det hele taget vedvarende overbevist om, at man vilde være bedst tjent med at holde sig til de af Udvalget foreslaaede Betingelser ved Forhandling med eventuelle Lysthavende angaaende Lejemaal om »Vennelyst«.

Vestesen havde fremsat sine Ændringsforslag først og fremmest, fordi man af Udvalgets Udkast ikke kunde se, under hvilke Former man i det hele taget vilde have »Vennelyst« drevet. Det maatte man i hvert Tilfælde i Hovedtrækkene have angivet i Betingelserne for Udleje af Etablissementet, og det havde han tilstræbt i sit Forslag. De enkelte Bestemmelser i hans Forslag kunde der jo forhandles om, og det var ikke hans Mening ubetinget at ville holde paa dem. Hovedpunkterne var, at Haven skulde være ordentlig oplyst, og hertil maatte kræves mindst 24 Bue-

lamper, at der skulde være en fast mindre Entre, og at denne for Værten skulde opkræves af Kommunen. Det var efter hans Mening rigtigst at have en ensartet Entre for hele Aaret, saa at Folk, inden de gik hjemmefra, uden nærmere Under søgelse kunde være paa det rene med, hvad det kostede at komme ind i »Vennelyst«, og Entreen burde opkræves af Kommunen, for at man kunde være paa det rene med, hvormeget der kunde komme ind paa denne Maade. Entreens Størrelse kunde der jo forhandles om, men den burde sættes saaledes, at Familjekort blev meget billige, og de enkelte Billetter noget dyrere, for saavidt muligt at bevirke, at Haven søgtes af det pænere Publikum og ikke af de løse Eksistenser. Han havde iøvrigt tænkt sig, at Entreen kunde opkræves af Kommunens Opsynsmænd deroppe. Naar han havde foreslaaet, at Lukketiden sættes til Kl. 10, var det ikke hans Mening at ville holde stærkt paa dette, men han skulde dog gøre opmærksom paa, at medens Belysningen af Haven til dette Tidspunkt vilde koste ca. 1000 Kr. for Sommeren, vilde det koste det dobbelte at belyse Haven blot en Time mere hver Aften Sommeren igennem.

Mikael Johansen følte sig ikke tiltalt af det foreliggende Ændringsforslag. Det kunde sikkert ikke gaa an at lukke allerede Kl. 10 Sommeraftner, saa vilde Besøget utvivlsomt blive ringe. Ligeledes var han ikke stemt for, at Kommunen skulde opkræve Entreen. Han kunde derimod, da der ikke syntes at fremkomme bedre Ideer, gaa med til Udvalgets Forslag, forsaavidt man kunde faa en Leje af 4000 Kr., foruden at Lejeren afholdt Udgifterne til Belysningen. Han skulde endelig henstille, at der, hvis der lejedes bort for 5 Aar, toges Forbehold, saaledes at der, saafremt

en eventuel Udstilling skulde blive afholdt i den nordre Del af Byen, kunde disponeres over »Vennelyst« i Forbindelse med denne.

Lottrup pointerede, at Udvalgets Forslag kun skulde danne Grundlaget for Forhandlingerne om Udleje af »Vennelyst«, og hertil var det sikkert godt egnet. Det galdt om at finde den rette Mand, der kunde bringe noget ud af Etablissementet, saa fik man nok en Overenskomst med ham.

Filtenborg saa ikke rettere end, at den af Hr. Vestesen fremsatte Tanke, at Kommunen skulde opkræve Entreen, var særdeles fornuftig, men det forekom ham, at man burde gaa et Skridt videre og bestemme, at Entreen ikke blot skulde opkræves af Kommunen, men ogsaa gaa ind i dennes Kasse, og saa alene udleje Restaurationen for, hvad man kunde faa for den, dog saaledes at Lejeren skulde bekoste Anlægget oplyst.

Lottrup paapegede, at dersom man vilde lade Kommunen opkræve og beholde Entreen, maatte den ogsaa afholde Udgifterne til Musik, Belysning osv., ellers blev det jo Værten, der skulde bære alle Udgifterne, medens Kommunen tog hele Indtægten.

Nørgaard var nærmest tilbøjelig til at stemme for den af Hr. Filtenborg foreslaaede Ordning. Skulde Kommunen opkræve Entreen, burde den ogsaa beholde den. Ved at træffe et saadant Arrangement, var man ogsaa ganske Herre over, om og da hvor ofte Haven skulde være gratis tilgængelig, ligesom man kunde træffe Bestemmelse om ved enkelte Lejligheder at tage en noget højere Entre, hvis man arrangerede større Koncerter og Fester deroppe. Naar Kommunen tog hele Arrangementet i sin Haand, kunde man sikre sig, at der blev budt Publikum ordentlige Præstationer

- deroppe, og af Hensyn til den Interesse, dette havde for Byens Borgere, kunde man meget vel forsvare det, selv om man maaske kom til at sætte nogle Penge til herved.

Simonsen skulde ikke nægte, at der for ham vilde være noget tiltalende ved den af Hr. Vestesen foreslaaede Driftsplan med den af Hr. Filtenborg tilføjede Ændring, idet »Vennelyst« herefter vilde komme ind under kommunal Drift. Det stod imidlertid for ham som noget tvivlsomt, om denne Driftsmaade lod sig praktisere. Værten vilde herefter kun være der for at servere for de Folk, der af andre Grunde kom i »Vennelyst«; selv kunde han ikke arrangere noget; skulde det ske, maatte Kommunen træde til. Da man jo nu for nylig havde afkøbt den nuværende Vært alle hans gamle Bygninger deroppe, forekom det ham imidlertid, at man burde se at faa noget ud af det paa den hidtil fulgte Maade overensstemmende med de af Udvalget foreslaaede Betingelser for Anlæggets Benyttelse.

Jakob Jensen vilde anbefale, at man sluttede sig til Hr. Vestesens Forslag med den af Hr. Filtenborg foreslaaede Ændring.

Jul. Andersen følte sig stadig ikke overbevist om Fortræffeligheden af den af D'Hrr. Vestesen og Filtenborg foreslaaede Ordning, der næppe vilde friste mange til at gøre Tilbud paa Leje af »Vennelyst«, da dette sikkert kun vilde blive til Udgift for vedkommende Lejer. Skulde Kommunen til at foranstalte Koncerter og Fester deroppe, kunde man være temmelig sikker paa et antageligt Underskud herved, i Særdeleshed hvis Entreen blev sat til 15 Øre.

Det vedtoges at bemyndige Udvalget til at udbyde »Vennelyst« til Leje paa Grundlag af de af

Udvalget foreslaaede Betingelser, men saaledes at Kommunen opkræver og oppebærer Entreen, der ordentligvis sættes til 15 Øre, og lader afholde 4 Koncerter ugentlig. Med Hensyn til Ordningen af Belysningen forholdes efter Vestesens Forslag.

3. I Anledning af en fra ca. 50 Jernbanefunktionærer fremkommet Forespørgsel om, til hvilken Pris de maatte kunne købe Grunde af Marselisborgjorderne til Opførelse af Villaer med ca. 1000 □ Alen Grund til hver, var fra Marselisborgudvalget fremsendt Forslag angaaende 2 nærmere betegnede Arealer henholdsvis ved Magdalene Møllen og ved Læssøegade, der eventuelt kunde sælges til **Villa-bebyggelse**. Det oplystes, at der ved Magdalene Møllen kunde sælges 46440 □ Alen, og at Udgifterne til Veje, Kloak og Gas vilde blive 86 Øre pr. □ Alen, medens der ved Læssøegade kunde sælges 53620 □ Alen, hvorhos Udgifterne til Veje m. m. dér vilde andrage 68 Øre pr. □ Alen. Grunden havde begge Steder kostet 30 Øre pr. □ Alen.

Nørgaard skulde for Udvalget for Byens Udvildelse og Bebyggelse meddele, at dette vilde fraaade, at man solgte Arealet ved Magdalene Møllen til den omtalte Bebyggelse, da det laa lige op til den Grund, hvor Epidemihospitalet skulde opføres, og Naboskabet med dette vilde sikkert synes Andragerne ubehageligt. Derimod kunde Udvalget anbefale, at man solgte Andragerne de ønskede Grunde ved Læssøegade. Det havde tidligere været Meningen, at man her vilde sælge Grunde til en Pris af 4 Kr. pr. □ Alen til Bebyggelse i kun 3 Etager, idet man havde tænkt sig, at der her kunde bygges billige og gode Arbejderboliger. Foreløbig havde der imidlertid ingen Efterspørgsel været efter disse Grunde, og der var i Udvalget

Stemning for at sælge dem til Villabebyggelse for 3 Kr. pr. ☐ Alen, og han for sit Vedkommende kunde tænke sig, at man endogsaa satte Prisen ned til 2½ Kr. Længere kunde man sikkert ikke gaa ned med Prisen, selv om Andragerne havde erklæret, at de ikke kunde give mere end 2 Kr. pr. ☐ Alen.

Mikael Johansen skulde henstille, at man gav Udvalget Bemyndigelse til at sælge de nævnte Grunde for 2½ Kr. eller 2 Kr. pr. ☐ Alen. Han var bange for, at de Paagældende vilde søge udenfor Byen, hvis man ikke imødekom dem, og det havde sikkert saa megen Betydning for Byen at holde paa Andragerne, at man nok kunde strække sig lidt vidt.

Samuelson vilde støtte den foregaaende Talers Henstilling; man havde absolut ikke Raad til at jage 50 Familier bort fra Byen.

Filttenborg tvivlede ikke om, at Andragerne nok vilde give indtil 2½ Kr. pr. ☐ Alen, naar de ellers kunde faa rimelige Vilkaar ved Købet.

Jakob Jensen kunde tænke sig, at man satte Prisen for Grundene ved Læssøegade til 2½ Kr. pr. ☐ Alen og for Grundene ved Magdalene Møllen til 2¼ Kr. pr. ☐ Alen, og saa lod Andragerne selv vælge, hvilket Areal de foretrak. Mindre end 2½ Kr. pr. ☐ Alen kunde man ikke godt tage for Grundene ved Læssøegade; det var endda en meget billig Pris for dem.

Simonsen syntes heller ikke, at 2½ Kr. pr. ☐ Alen var for dyrt for Grundene ved Læssøegade, og Andragerne gik ogsaa nok ind herpaa. Det var i saa høj Grad i deres egen Interesse at faa Grund her inde i Byen, hvor de fik Veje anlagt, og fik Vand, Gas osv.

Det vedtoges at bemyndige Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse til at afhænde Arealet ved Schleppegrellsgade for 250 Øre pr. □ Alen og Arealet ved Magdalene Møllen for 225 Øre pr. □ Alen.

4. Efter derom indkommet Andragende bevilgedes der Maskinarbejder A. M. Petersen et Beløb af 15 Kr. til **Badekur**.
5. (J. Nr. 18¹²—1906). Det fra Arbejdsmand J. Sørensen foreliggende Andragende om Fritagelse for **Hundeafgift** bevilgedes.
6. Ligesom foregaaende Aar fritoges Skovrideren og Skovfogderne i Marselisborg Skov for **Hundeafgift** for indeværende Aar.
7. Efter afholdt Licitation vedtoges det at overdrage Nedbrydningen af de gamle **Enkeboliger, Klostergade 42—52**, til Tømrermester L. C. Rasmussen, der har tilbudt at betale 75 Kr. herfor.
8. (J. Nr. 365—1906). I Overensstemmelse med vedkommende Udvalgs Indstilling vedtoges det efter afholdt Licitation at overlade Murermester J. M. Haugaard Opførelsen af en Restaurationsbygning ved det offentlige **Slagtehus** for 9990 Kr.
9. Det vedtoges efter Indstilling fra vedkommende Udvalg at modtage det ved Licitationen over Udførelsen af en **Betonkloak** paa Sagfører Brandts Grund ved Aaen fra Entreprenør Løssl & S. M. Sørensen indkomne Tilbud paa 4721 Kr.
10. I Anledning af en Forespørgsel fra Direktør Elmqvist angaaende Køb af en Parcel paa Hjørnet af Dalgasavenuen og Strandvejen vedtoges det at svare, at der paa det nævnte Sted ikke maa sælges en Grund af mindre Størrelse end 4000 □ Alen.
11. Den fra vedkommende Udvalg foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af **Alderdomsunderstøttelse** tiltraadtes.

12. Fra Grundejere i Rosengade og Mejlgade forelaa Andragende om, at Spørgsmaalet om Nedrivning af det gamle **Arresthus** endnu engang maatte blive taget under Overvejelse.

Simonsen kunde ikke nægte, at det foreliggende Andragende forbavsede ham i høj Grad. Det syntes som om visse af Raadets Medlemmer, naar de ikke kunde faa deres Vilje i Byraadet, søgte navnlig gennem et enkelt herværende Dagblad at rejse »Folkestemning« til Gunst for deres Meninger eller at foranledige Andragender fremsendt til Byraadet angaaende Gennemførelse af deres Forslag. Han var tilbøjelig til at tro, at der ogsaa bag dette Andragende stod Medlemmer af Raadet. — Det var kun nogle Dage siden, at man havde vedtaget, at Arresthuset ikke skulde nedrives, men ombygges, og det vilde se højst mærkeligt ud, om man nu vilde ændre denne Afgørelse. De paagældende Grundejere havde saa megen mindre Grund til at beklage sig, som Byraadets Beslutning i hvert Tilfælde gik ud paa en Forbedring af de nuværende Forhold. Han vilde anbefale, at man uden videre afviste Andragendet.

Nørgaard kunde slutte sig til den foregaaende Talers Forslag om end ikke til hans Motivering af dette. Det forekom ogsaa ham, at det vilde være temmelig farligt af Hensyn til en Henvendelse fra nogle enkelte i Sagen Interesserede at forandre den af Raadet trufne Afgørelse. Noget helt andet var det, om der havde foreligget et positivt Tilbud fra de vedkommende for at faa Arresthuset fjærnet, saa kunde man eventuelt have forhandlet med dem, men paa Basis af det foreliggende kunde man efter hans Mening ikke optage nogen Forhandling.

M i k a e l J o h a n s e n hørte ganske vist til dem, der havde talt for Fjernelse af Arresthuset, men han havde ikke haft nogetsomhelst med det foreliggende Andragende at gøre. Han kunde iøvrigt ikke se rettere end, at de vedkommende Grundejere, for hvis Ejendomme Arresthuset var en stor Gene, havde Lov til at henvende sig til Raadet om Nedrivning af det. Han vilde anbefale, at man henviste Sagen til vedkommende Udvalg til Forhandling med Andragerne.

J a k o b J e n s e n vilde tilraade, at man med den af Hr. Nørgaard givne Motivering afviste Andragendet.

M a g n u s N i e l s e n skulde, da ogsaa han havde ønsket Arresthuset fjærnet, ikke undlade at oplyse, at han ingen Del havde i Fremkomsten af det foreliggende Andragende.

Det vedtoges at svare, at man ikke ønskede at forhandle om Sagen, forinden der forelaa et bestemt præsiceret Forslag om Tilbudets Størrelse.

